

пропагує наркоманію, токсикоманію, алкоголізм, тютюнопаління та інші шкідливі звички.

Таким чином, ми бачимо, що українське законодавство надає нам об'ємний перелік підстав для обмеження доступу або поширення інформації. Безумовно, наведені підстави достатньо аргументовані для того, щоб не виникало зайвих питань щодо ймовірності цензури на законодавчому рівні. Але, в свою чергу, всі ці «гуманнощі» можуть бути лише критеріями для тих обмежень, які виникають поза законом, тобто цензури.

Підбиваючи підсумок, варто зазначити, що якщо раніше ми мали справу з відкритою легалізованою цензурою, то зараз це вже цензура, яка втратила законність і майстерно сховалася за поняттями технічного та соціального бар'єрів. Адже у випадку технічного бар'єра можна посылатися на несправності, а у випадку соціального — на законодавство, яке гарантує інформаційну безпеку держави та захищає моральні цінності суспільства.

Ю. Є. Петрухно

МЕДІАЕКОЛОГІЯ: ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ MEDIAEKOLOGY: THE CONCEPTION AND MAIN PRINCIPLES

Нині у зв'язку із збільшенням впливу інформаційно-комунікаційних технологій на бібліотечну діяльність стає все актуальнішим таке поняття як «медіаекологія». Існує багато визначень цього поняття:

- ідея, що технології і методи, модулі інформації, коди комунікації відіграють провідну роль у людській діяльності;
- підгалузь екології людини, яка концентрується на інформаційному середовищі мешкання та впливу ведієвих технологій;
- екологія засобів комунікації, яка вивчає вплив є систем і технологій на соціальну організацію, пізнавальні процеси, політичні та філософські ідеї суспільства;
- розділ духовної екології, в якому розглядаються основні принципи медійного репертуару, культури медіасприйняття;
- створення своєрідного імунітету проти низькоякісних медіатекстів, оволодіння духовними та естетичними критеріями оцінки медійних образів;
- наука про взаємовідносини людини із середовищем, з його оточенням у різних аспектах — від технічного до психологічного;
- міждисциплінарна галузь медіазнавства та медіа-дизайну, яка вивчає вплив символічних систем і технологій на соціальну організацію, процеси, політичні й філософські ідеї людського суспільства;

На наш погляд, медіаекологія (*medium* — посередник та *oikos* (грец.) — будинок, природа, батьківщина) — наука, яка вивчає вплив інформаційних технологій на всі сфери життєдіяльності людини на сучасному етапі розвитку людства.

Медіаекологію можна пов'язати з соціальними комунікаціями та інформаційним суспільством. Відомо, що, соціальні комунікації розглядаються як сукупність процесів і структур, забезпечують цілеспрямований

обіг соціальної інформації та знань у соціальному просторово-часовому континіуме, а інформаційне суспільство як:

- якісно новий етап соціотехнологічної еволюції суспільства, що формується в результаті довгострокових тенденцій попереднього соціально-економічного розвитку, який передбачає збільшення ролі інформації і знань, а також формування та споживання інформаційних ресурсів у всіх сферах життєдіяльності суспільства за допомогою розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, що існують у глобальних масштабах;
- нова історична фаза розвитку цивілізації, життя та діяльність котрої, перш за все, пов'язані зі створенням, переробленням та використанням інформації.

Нині існують такі основні положення медіаекології:

1) характер концептуалізації дійсності в людській свідомості залежить від ряду біологічних і технічних чинників, а також від кодових систем, які використовуються для подання інформації;

2) засоби кодування і передачі інформації не нейтральні, вони певним чином впливають на сприйняття зовнішнього світу людиною;

3) оскільки людська культура безпосередньо залежить від комунікації, зміни в комунікативній моделі мають серйозні ідеологічні й епістемологічні наслідки для екології культур;

4) не зважаючи на виникнення нових засобів комунікації, мова як і раніше займає провідне місце в людському спілкуванні, і саме їй повинен надаватися пріоритет у медіаекології.

Тому саме вивчення медіаекології та її впливу на функціонування сучасних бібліотек необхідно для того, щоб забезпечити оптимізацію взаємодій усіх учасників інформаційного бібліотечного простору.

О. В. Лесюк

СОЦІОКОМУНІКАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ З МИТНОЇ СПРАВИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ГАЛУЗЕВОЇ ІНФОСФЕРИ

SOCIAL AND COMMUNICATION POTENTIAL OF THE CUSTOMS INTERNET RESOURCES OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF FORMATION OF BRANCH INFO SPHERE

Проведене нами дослідження сутнісних характеристик системи інформаційно-комунікаційного забезпечення митної справи України визначило створення прогностичної моделі, органічною складовою якої є мережеві ресурси. Дуалістичне використання останніх забезпечує поєднання функцій інформаційного обслуговування користувачів та інтеграцію ресурсів власної генерації галузевих комунікаційних інститутів у науковий, освітянський та управлінський соціокомунікаційний простір.

Спеціалізований митний контент україномовної частини мережі Інтернет представлений у формі: веб-порталу (1), веб-сайтів (157), веб-сторінок (2) і блогу (1).